

Odcinek nr 36 - Je suis musicien

je veux - chcę

chanter - śpiewać

le musicien – muzyk

la musicienne - muzyk (kobieta)

adorer - uwielbiać

la profession - zawód

ton - twój

ta - twoja

la chanson – piosenka

la chanteuse - piosenkarka

mes - moje

le pharmacien - farmaceuta

la pharmacienne - farmaceutka

Bonjour Sara!

Salut Adam! Comment vas-tu?

Je vais bien, merci. Et toi ami, comment ça va?

Ça va, merci.

Jak się udało spotkanie z turystami? Zdążyłaś?

Oui! Wpadłam do restaurant, nieco zdyszana, radośnie krzyząc do nich: „Salut! Je suis à l’heure! Il est 3 heures”. ;)

Haha! Oui! To musiały ich rozbawić!

Oui, un peu! Hahaha! Byli zaskoczeni, że już tyle umiem en français. Wiesz co, kiedy przyszło do zamawiania posiłków, to oni mnie spytali o coś, co en français brzmiało jak „wy tu”. I byłam zdezorientowana, bo to nie było ani „vous”, ani polskie „wy”.

To pewnie chodziło o „veux-tu”? Czyli „czy chcesz”?

Oui!! D'accord! Teraz już je comprends. Bo oni mówili często słowo „veux”.

Oui! „Je veux” oznacza „ja chcę”, jak ta piosenka ZAZ, gdzie ona właśnie śpiewa „je veux...”.

Je veux...

Wow! Super! J'aime la musique! :)

Moi aussi, j'aime la musique! Et j'aime... Comment dire „śpiewać”?

Chanter! Gdy mówisz, że lubisz coś robić, to możesz dodać jakąś czynność, np. J'aime chanter, czyli lubię śpiewać. :)

Ami, s'il te plaît, dis: Lubię śpiewać.

J'aime chanter.

Oui! J'aime chanter! Wręcz uwielbiam śpiewać!

Oui! „Tu adores chanter”, czyli „uwielbiasz śpiewać”. Przecież tu es musicienne!

Ador? Czyli, że adoruję śpiewanie... Och, są takie parfums „J'adore”! ;D

Oui! Exactement! „Adorer”, czyli adorować, czy też inaczej „uwielbiać”.

Adam, a „mjuzisienn”? Co to znaczy?

Ja, jako mężczyzna, powiedziałbym o sobie: Je suis musicien (jestem muzykiem), a o Tobie: Tu es musicienne (Ty jesteś muzykiem). Męska końcówka „-en” zmienia się w „-enne”. Podwajamy ostatnią literę i dodajemy „e”.

Aaa...

Ami, s'il te plaît, dis: On jest muzykiem.

Il est musicien.

A ona nie jest muzykiem.

Et elle n'est pas musicienne.

Ok, czyli zawsze, gdy będę widzieć końcówkę „-en” zmieniam na „-enne”?

Oui! Końcowe „n” podwaja się i dodajemy jeszcze „e”. I tak jest na przykład z farmaceutą i farmaceutką en français: le pharmacien - farmaceuta, a o kobiecie powiemy la pharmacienne.

D'accord! Je comprends! Adam, a czy trafnie zauważyłam, że gdy chcę powiedzieć, że jestem kimś z zawodu, to mówię „je suis... musicienne”? Bez tego słówka „la”. Tzn. nie mówię la musicienne, ale po prostu musicienne?

Oui. :) Gdy mówisz, że się czymś zajmujesz i to jest Twój zawód, to nie używasz „le” ani „la”.

A jak zapytać „czym się zajmujesz”?

Quelle est ta profession? Czyli dosłownie: jaki jest Twój zawód?

Ta profesjã? Ta, a nie tamta. ;) Hahaha.

„Ta” oznacza „twoja”, „ton” - oznacza „twój”.

Skojarzę sobie z Twoją kawą. Ta kawa jest Twoja. A ton... Ton głosu jest Twój. Haha.

Haha. Ami, s'il te plaît, dis: Jaki jest Twój zawód?

Quelle est ta profession?

Aaah, d'accord! Czyli „Twój przyjaciel” to będzie „ton ami”. A „Twoja przyjaciółka” to „ta amie”??

Non! Hehe. :) Spotykają się dwie samogłoski...

Ach, pamiętam. Chyba one nie przepadają za sobą. Haha.

Oui. :) Więc w tym przypadku les Français używają takiej samej wersji, czyli „ton amiE”. Chodzi o to, aby lepiej to brzmiało i łatwiej się wymawiało. I oczywiście łączymy „n” z „a”, co daje nam „tąnami”. ;)

Les Français, oh là là!

Haha. Ami, s'il te plaît, dis: Twoja przyjaciółka jest muzykiem.

Ton amie est musicienne.

A teraz ami, s'il te plaît, dis: Mój przyjaciel jest muzykiem.

Mon ami est musicien.

Je comprends! I tak samo będzie z „mon” i „ma”? Czyli mon amie - moja przyjaciółka, ale już jak nie ma samogłoski, to będzie „ma banane” - mój banan?

Oui! C'est vrai. Bravo! Tu es très intelligente. :)

Ok, Adam, comment dire „piosenkarka”?

La chanteuse. :)

Szantyz? Brzmi, jakby ktoś śpiewał... szanty ;)! Haha

Haha, może słowo „szanty” pochodzi od „chanter” albo od „la chanson”, czyli piosenka?

Hmm, być może...

Ami, s'il te plaît, dis: Ona jest piosenkarką.

Elle est chanteuse.

No dobra... A gdybym chciała powiedzieć, że uwielbiam francuską piosenkę, to powiem „J'adore la chanson française”?

Oui! Super, Sara! Bravo. :)

Ami, s'il te plaît, dis: Lubię piosenkę francuską.

J'aime la chanson française.

A teraz ami, dis: Oni uwielbiają piosenki francuskie.

Ils adorent les chansons françaises.

A jeśli chcę chanter moje piosenki, to comment dire „moje”?

Mes, mes chansons... En français „mes” jest przeznaczone zarówno do żeńskich, jak i męskich rzeczy.

Oui! Tak jak en polonais! Czyli powiesz zarówno w rodzaju żeńskim „mes chansons” - moje piosenki (bo jest une chanson), jak i moje cukierki: „mes bonbons” (un bonbon).

Ami, s'il te plaît, dis: Śpiewam moje piosenki.

Je chante mes chansons.

Je chante mes chansons. Podoba mi się to! Ce n'est pas difficile. J'adore chanter en français. Czy prawidłowo powiedziałam, że uwielbiam śpiewać po francusku?

Oui! Très bien. Moi, j'adore la musique française. :)

To następnym razem umówimy się na koncert.

D'accord! Super! :)

Ok, Adam, spieszę się un peu, żeby zdążyć przed zamknięciem supermarché. Je veux kupić kilka rzeczy.

Cher ami, jeśli jesteś w równie śpiewającym nastroju co my, zachęcamy Cię, abys słuchał i śpiewał francuskie piosenki. Możesz znaleźć sobie ich tekst, aby było łatwiej.

Im więcej przerobisz słów z zestawu 1000 najczęściej używanych słówek, tym więcej będziesz rozumieć!

C'est vrai. Au revoir, Sara!

Au revoir, Adam! Au revoir, ami!

